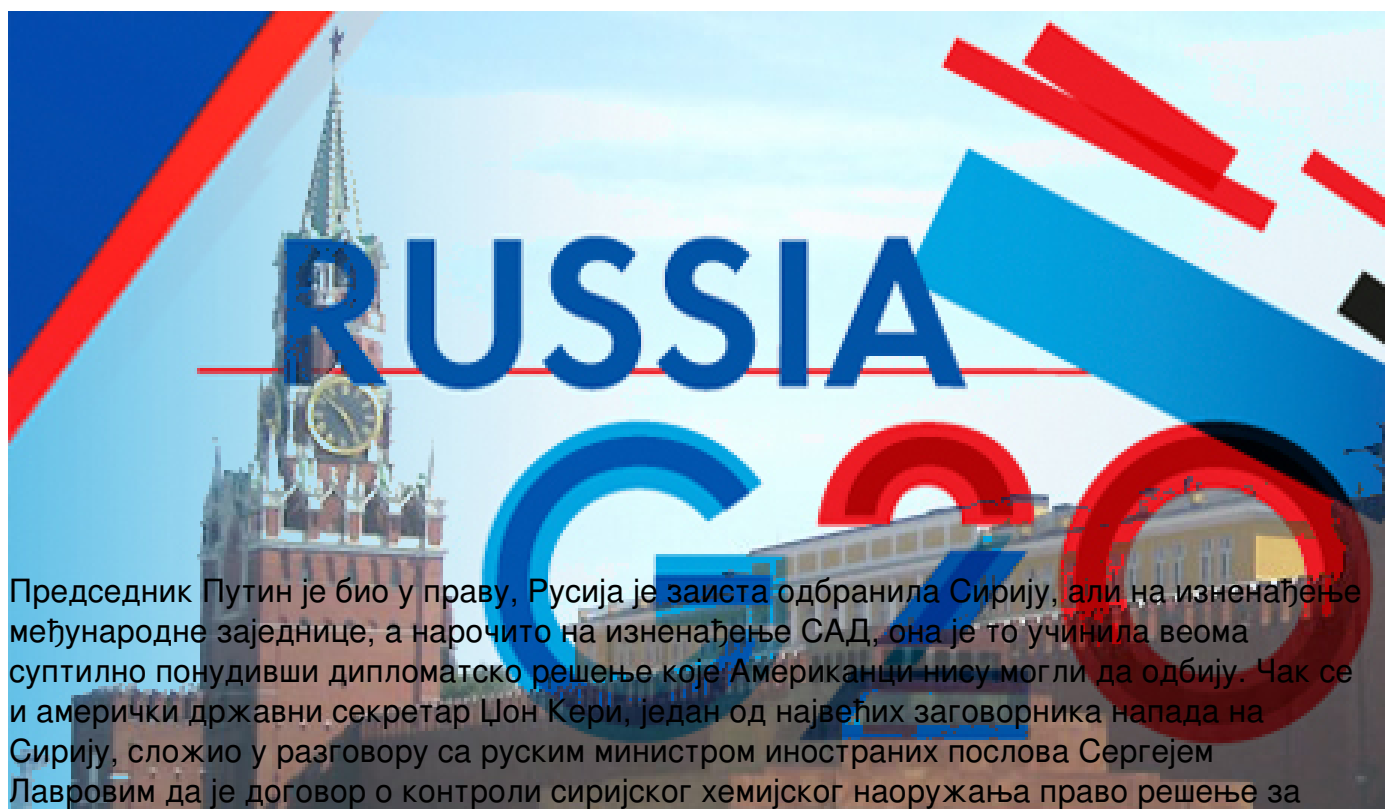

На самиту Г-20, недавно одржаном у Санкт Петербургу, Руска Федерација је учинила немогуће. Тачније, руски председник Владимир Путин је учинио немогуће. Он је повукао на страну америчког председника Барака Обаму и саопштио му руско решење за кризу у Сирији, које ће одагнати претњу од свеопштег рата у коју су Американци слепо упали делом и због тога што је Обама био притиснут од стране домаћих јастребова да се, хтео он то или не, упусти у још једну војну авантуру која би без сваке сумње скупо коштала Америку, нарочито после изјаве председника Путина да ће Русија бранити Сирију.

Председник Путин је био у праву, Русија је заиста одбранила Сирију, али на изненађење међународне заједнице, а нарочито на изненађење САД, она је то учинила веома суптилно понудивши дипломатско решење које Американци нису могли да одбију. Чак се и амерички државни секретар Џон Кери, један од највећих заговорника напада на Сирију, сложио у разговору са руским министром иностраних послова Сергејем Лавровим да је договор о контроли сиријског хемијског наоружања право решење за новонасталу кризу.

Руско решење је колико елегантно толико и правовремено, јер је стигло уочи гласања у америчком Конгресу о Обаином предлогу да се изврши "ограничени" напад на снаге сиријског лидера Башара ал-Асада, како би се он "казнио" због наводне употребе хемијског оружја против "сопственог народа". Напад је, такође, требало да буде, по речима западних јастребова, такав да се сиријским снагама онемогући даља употреба хемијског оружја. Руско решење подразумева да председник Асад за недељу дана сачини списак хемијског арсенала и да га стави под контролу међународног тима који би био под контролом УН. План, исто тако, подразумева да се сво сиријско хемијско оружје уништи до средине следеће године. Истина, тешкоћу у том предлогу представља чињеница да се одређене количине датог оружја налазе у подручјима која су под

контролом терориста, тако да ће у пракси уништавање хемијског арсенала Сирије ићи мало теже, али најважније од свега јесте да су председник Башар ал-Асад као и сиријска влада одмах прихватили руско решење.

Иако Запад упорно наставља са литанијом да је сиријска војска наводно употребила хемијско оружје, руски експерти су прикупили доказе да су за напад хемијским оружјем одговорни терористи. То је упорно понављао и Дамаск, само Запад није хтео да слуша рационалне аргументе пошто се већ намерачио да нападне Сирију и био му је, као и увек, потребан само повод, макар он био и лажан, да покрене војну машинерију. Наравно, зашто би Дамаск употребио хемијско оружје сада, у другој години рата, када су терористи опкољени готово у свим својим упориштима. Осим тога, напад хемијским оружјем је изведен са територије коју контролишу “побуњеници”. Шеф руске дипломатије Сергеј Лавров је рекао да је напад у предграђу Дамаска 21. августа био *испланиран*. “Постоји низ различитих сведочења независних стручњака укључујући и изјаве часне сестре из оближњег манастира и других сведока. Тамо су били и дописници западних земаља. Као што знате, амерички и европски стручњаци укључујући 12 бивших званичника Пентагона и ЦИА, упутили су отворено писмо (америчком председнику Бараку) Обами у којем су објаснили како је све било смишљено. Мислимо да су они (побуњеници) то углавном радили да би изазвали војни напад као казну режиму и да би на њега пребацили сву одговорност за употребу хемијског оружја – иако у свему томе нема никакве логике”.

[\[1\]](#)

Запад, са друге стране, упркос томе што

зна

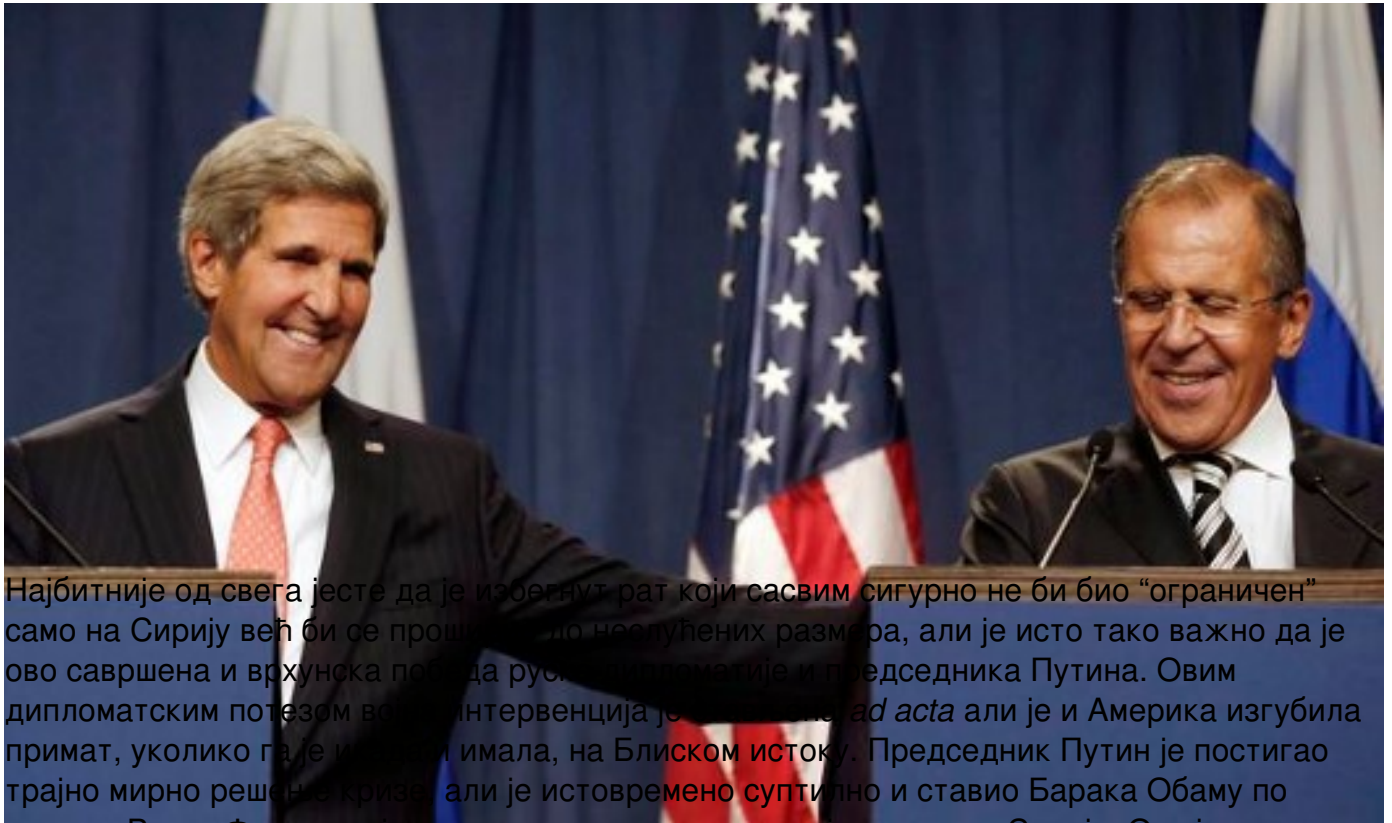
ко је заиста користио хемијско оружје, и даље упорно пласира лаж да је оно било коришћено од стране владиних трупа. Такво стање је и остало на снази. Наиме, Руси и Американци се званично не слажу око тога ко је употребио хемијско оружје, али најважније је да се слажу око наведеног руског предлога. То је јавно и обзнанио

амерички државни секретар после састанка са шефом руске дипломатије.

[2]

Сергеј Лавров је након састанка са Керијем изјавио да је циљ који су поставили председници Обама и Путин достигнут и да тај циљ подразумева стављање сиријског оружја под међународну контролу. Најважније је да је Лавров експлицитно рекао да се подразумева да у усаглашеним плановима није било ни помена о војној интервенцији.

[3]

Најбитније од свега јесте да је избегнут рат који сасвим сигурно не би био “ограничен” само на Сирију већ би се проширио на несупружених размера, али је исто тако важно да је ово савршена и врхунска победа руске дипломатије и председника Путина. Овим дипломатским потезом војна интервенција је *de facto* али је и Америка изгубила примат, уколико га је икада имала, на Блиском истоку. Председник Путин је постигао трајно мирно решење кризе, али је истовремено суптилно и ставио Барака Обаму по страни. Руска Федерација сада води главну реч када је у питању Сирија. Ово је дипломатски гледано чиста победа Русије у свакој сфери, а нарочито политичкој. Овим предлогом је умањен дипломатски значај САД и председник Обама је стављен у зависну позицију од стране председника Путина. А опет, с друге стране, Американци нису могли а да не прихвате руски план. Сада, Руска Федерација, на челу са Владимиром Путином, држи све konce сиријског сукоба у својим рукама. Русија је прави победник једне велике дипломатске игре иза завеса. САД су осрамоћене и присиљене дипломатским средствима да прихвате руски план који не само да отклања претњу од војне интервенције, коју су западни јастребови толико желели, већ и трајно успоставља Русију као незаобилазни фактор у решењу сиријског питања. Русија је постала главни играч у Сирији и самим тим Москва је успела да Дамаск стави под своје окриље и да истера Запад из своје интересне сфере. Овим решењем Запад нема више шта да тражи у Сирији, нити војно нити дипломатски, јер ће све бити стављено под контролу УН, а у стварности под прикривену контролу Русије. Зато је Владимир Путин однео можда највећу победу спољне политике Русије у последњих неколико деценија.

Ову чињеницу су препознали и на Западу, тачније у Америци. Иако француски председник Оланд [4] и амерички званичници, укључујући и председника Обаму, и даље тврде да је војна опција још увек једна од алтернатива, сви знају да је то само пука реторика и да Запад само покушава речима да се покаже као одлучујући фактор у сиријској кризи, али сви знају да су то само пуке речи којима западни јастребови покушавају да сачувају своју озбиљно уздрману позицију.

Дамаск такође има пуно разлога за задовољство. Председник Асад је захваљујући подршци Русије добио прилику да једном за свагда реши ситуацију у својој земљи, на начин који ће њему савршено ићи у прилог. Ето тако Русија штити своје савезнике и пријатеље. Председник Асад је захваљујући Русији ојачао своју позицију и чини се да ће још дуго остати лидер Сирије, што је и најбоље за земљу, јер једино легитимна сиријска влада на челу са председником Асадом може да смири ситуацију у Сирији и не дозволи да се земља распадне као у случају Либије, што Русији никако не би ишло у прилог. Сиријци славе и са пуним правом сматрају да је ово победа сиријског народа и председника Асада. Потпредседник сиријске владе Кадри Џамил изјавио је да: “руско-амерички договор о сиријском хемијском оружју отвара пут за победу сиријског народа”. [5] Руска агенција Итартас јавља да је Џамил изјавио да режим у Дамаску захв

аљује Русији због става којим је спречен напад против Сирије. Потпредседник сиријске владе Кадри Џамил посебно је истакао да је на овај начин пропао покушај САД и Запада да хемијско оружје искористе као изговор за мешања у унутрашња питања Сирије. Џамил је истакао да се режим у Дамаску од почетка залагао за одржавање мировне конференције у Женеви и да је сматра јединим начином за решење кризе који ће дати “подстицај политичком процесу под вођством сиријског народа и дијалогу свих политичких снага”.

Сиријски министар за национално помирење Али Хајдар изјавио је да је договор између Вашингтона и Москве спречио сукоб који би постао регионални. Хајдар је при томе изјавио: “ово је победа коју смо постигли захваљујући подршци наших руских пријатеља”. Хајдар је у интервју за руску агенцију Риа Новости изјавио и следеће: “са једне стране, споразум помаже Сиријцима да изађу из кризе, а са друге стране омогућио је да се избегне рат против Сирије”. [\[6\]](#)

У Вашингтону се, са друге стране, оцењује да је договор између Русије и САД делимична победа за све стране: Москву, Вашингтон и Дамаск. Једино су “побуњеници” незадовољни договором и изјавили су да га неће поштовати. Они тиме постепено печате своју судбину, јер је Русија захваљујући свом предлогу одсекла терористе од помоћи Запада. Уколико терористи не буду поштовали договор онда ће сиријска армија имати одрешене руке да их потпуно уништи.

Најбоље чему могу (побуњеници) да се надају, јесте да ће Асад бити под снажним политичким притиском, укључујући и руским да не користи хемијско оружје против њих. Али све указује да ће његове снаге наставити конвенционалне нападе на побуњенике.”

УС Тудеј наводи да ће “Белој кући убудуће бити теже да Асада проглашава одговорним за брутални напад од 21. августа” зато што ће управо режим бити тај који ће уклонити хемијско оружје под патронатом УН.

Барака Обаму очекују силне критике америчких јастребова код куће. Тако су утицајни републикански сенатори Џон Мекејн и Линдзи Грахам оценили да ће пријатељи исто као и непријатељи Америке на Женевски споразум гледати као на “акт изазовне слабости на америчкој страни”. Монопол Америке на војне интервенције у свету ујединио је критичаре америчке спољне политике који су различитог политичког опредељења. Џејмс Рубин, који је у Клинтоновој демократској администрацији био помоћник државног секретара, изјавио је да је садашња америчка политика слична изолационизму пред Други светски рат. Он сматра да је дошло до потпуне трансформације америчке спољне политике по том питању. Рубин је изјавио следеће: “где је данас осуда сиријских покоља од медија, јавности, спољнополитичких коментатора?” Обамин минималистички приступ у спољној политици је веома популаран у Америци, али сматрам да ће нација због тога изгубити. Наравно, овакав став заслужује и одговор који се може формулисати на следећи начин: господине Рубин, покоље у Сирији врше искључиво терористи које ви и вама слични подржавате, а то да САД воде изолационистичку политику није тачно, оне само воде политику којој јој друге силе на свету допуштају. Господине Рубин, много тога се променило од Другог светског рата и време је да се стане на крај вама јастребовима који кликћете у прилог новим америчким војним интервенцијама по свету. Америка никако као нација не може изгубити тиме што неће водити рат против Сирије, она само може добити јер ће се окренути решавању више него болних унутрашњих питања.

Највећи губитници су свакако терористи у Сирији које је Запад тако здушно подржавао. Они су сада остављени на милост и немилост сиријској војсци која ће знати како да се са њима обрачуна и спречи даље злочине против човечности. Запад је такође губитник јер је желео да интервенцијом помогне терористима, али их је предлог руског председника Путина затекао у незавидној позицији. Они нису имали избора до да одустану од интервенције и склопе споразум са Руском Федерацијом. Такође, САД су потиснуте са глобалне сцене једним вештим и префињеним дипломатским маневром тако да сада једино могу да лижу своје ране. Прави победници с, као прво, Руска Федерација која је обезбедила мир и спречила можда последњи рат у повести човечанства, истовремено обезбедивши себи улогу главног и централног играча на светској дипломатској сцени. Осим тога, Руска Федерација је сачувала свог савезника, председника Сирије Башара ал-Асада и његову владу. Самим тим Русија је сачувала и Сирију као државу са којом има озбиљне планове. Највероватније је да ће Сирија постати предстража Руске Федерације на Блиском истоку. Победник је такође и сам председник Сирије Асад из очигледних разлога који су горе делимично и наведени. Наиме, сиријска влада је избегла рат са САД и Западом, с једне стране, а са друге је фактички добила одрешене руке да се обрачуна са терористима и напокон заведе ред у намученој земљи.

[1] <http://www.nspm.rs/hronika/sergej-lavrov-ruski-eksperti-prikupili-dokaze-da-su-sirijski-pobunjenici-ranije-koristili-hemijsko-oruzje.html>

[2] <http://www.nspm.rs/hronika/dzon-keri-sad-i-rusija-postigle-su-dogovor-o-kontroli-sirijskog-hemijskog-oruzja.html>

[3] <http://www.nspm.rs/hronika/sergej-lavrov-u-usaglasenim-planovima-sa-sad-nije-bilo-reci-o-o-upotrebi-vojne-sile-u-siriji.html>

[4] <http://www.nspm.rs/hronika/fransoa-oland-vojna-opcija-za-siriju-ostaje.html>

[5] <http://www.nspm.rs/hronika/kadri-dzamil-rusko-americki-sporazum-otvara-put-za-pobedu-sirijskog-naroda.html>

[6] <http://www.nspm.rs/hronika/ali-haidar-dogovor-rusije-i-sad-o-uklanjanju-hemijskog-oruzja-je-pobeda-za-siriju.html>

[7] <http://www.nspm.rs/hronika/vasington-post-rusija-je-dobitnik-jer-je-uspela-da-zastiti-asada.html>